

JOS. ALB. ALBERDINGK THIJM

in 1853,

DOOR

A. W. STELLWAGEN.

Bij vader en bij moeder, en aan de vriendenborst,
Daar kweeken wij de liefde voor Vaderland en Vorst:
Daar kweeken wij de trouwe aan 't oud eerwaard geloof;
Daar zijn wij voor de leuzen der vrijheidszoekers doof.
Daar vlechten wij de liederkrans
In Nederlandschen toon:
En vreemde dolheid bied' er thans
Al wat ze wil ten toon!

Wij weten van geen wijken; van sidderen nog veel min:
Maar flink in d' oogen kijken doen wij den waereldzin.
Wij zullen, met Gods hulpe, viel heel de waereld in —
Ons harte niet verzaken, noch onzer harten min.
De Booze doe zijn fakkelglans
Voor volksverlichting gaan;
Wij zullen hem een stakkelkrans
Op 't hoornig voorhoofd slaan.

Een dichtstuk met dit gemoedelijk en zelfs hartelijk begin en zulk stakkelend, uitdagend slot, is evenzeer het bewijs van een strijdlustig gemoed (in een strijdlustigen tijd) als van een zich zelven bewust wordend talent, dat roeping gevoelt, den andersdenkende aan de deur der Roomsche kerk te woord te staan. Inderdaad, ter verdediging van de Roomsche leer en de Roomsche kerkgebruiken, is J. A. Alberdingk Thijm te allen tijde strijdvaardig geweest; ridderlijk, met open vizier, met het kruisteecken op 't voorhoofd.

Het was een strijdlustige tijd, die eerste periode van Alberdingk's optreden; 1850—1855. Er was in Nederland, na de blijde viering van het feest der verkregen grondwettige rechten, geen jonge man van den Katholieken godsdienst met hartstochtelijker lust aan den arbeid getogen dan Jos. Alberd. Thijm. Hij was in Augustus 1820 geboren, had de Amsterdamsche nutsschool bezocht en met den leeftijd van 14 jaar het medebestuur in eene „koloniale zaak”, welhaast „fabriek van verduurzaamde levensmiddelen” aanvaard. In zijne vrije uren had hij zich met onverdroten ijver aan de studie gewijd van nieuwe talen, historie, kunstgeschiedenis en kerkelijke kunst. „Met de pen in de hand” had hij den eerbiedwaardigen, maar afschrikwekkenden foliant van